

ข้อบังคับ ก.อ.ร.

ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และการเสนอเรื่องร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗/๔ และประกอบมาตรา ๑๗/๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ก.อ.ร.) จึงออกข้อบังคับ ก.อ.ร. ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับ ก.อ.ร. ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และเสนอเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับ ก.อ.ร. นี้

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

“ประธาน ก.อ.ร.” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

“เลขานุการ ก.อ.ร.” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

“ที่ประชุม ก.อ.ร.” หมายความว่า ที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

“คณะอนุกรรมการ ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่ ก.อ.ร. แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ก.อ.ร. มอบหมาย

ข้อ ๔ ให้ประธาน ก.อ.ร. เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้ ก.อ.ร. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้ มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และการเสนอเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน ข้อบังคับ ก.อ.ร. นี้

ข้อ ๗ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มีสิทธิอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ ก.อ.ร. ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษา หรือ

(๒) สภาสถาบันอุดมศึกษามีได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ออกตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ การอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์เป็นเรื่องเฉพาะตัวต้องกระทำด้วยตนเอง จะอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำคำอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อประธาน ก.อ.ร. ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัย หรือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการพิจารณาตามข้อ ๗ แล้วแต่กรณี

คำอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๒) วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาหรือวันที่พ้นกำหนดการพิจารณา ที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ ตามข้อ ๗

(๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๕) คำขอของผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถส่งคำอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ ผู้นั้นจะมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งคำอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวแทนก็ได้

หากผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.อ.ร. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อสำนักงานก่อนที่ ก.อ.ร. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ ก.อ.ร. รับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ทุกกรณี และผู้นั้นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ร. ได้คนหนึ่ง การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือ ก.อ.ร. ให้ถือว่าเป็นการแทนผู้นั้น เว้นแต่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ร. พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

หากสภาสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๐ การอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ ตามข้อ ๗ ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับต่อสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือยื่นต่อสำนักงานก็ได้

กรณีที่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ส่งหนังสืออุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ทางไปรษณีย์หรือวิธีอื่นที่ ก.อ.ร. กำหนดให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารเพิ่มเติมให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. หาก ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์นั้นแล้วเสร็จก่อนให้คำแถลงการณ์นั้นตกไป และไม่จำเป็นต้องพิจารณาเอกสารเพิ่มเติมดังกล่าวอีก

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ยื่นอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ต่อสถาบันอุดมศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดส่งหนังสืออุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ และสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังต่อไปนี้ให้สำนักงานภายในเจ็ดวัน

(๑) สำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

(๒) รายงานการประชุมของสภาสถาบันอุดมศึกษาและคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

(๓) ข้อบังคับสถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

กรณีที่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ยื่นอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ต่อสำนักงาน ให้เลขาธิการ ก.อ.ร. จัดส่งสำเนาคำอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาจัดส่งเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาภายในกำหนดเจ็ดวัน และรายงานให้ ก.อ.ร. ทราบ

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการไว้เป็นการเฉพาะ

(๒) เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ใช้สิทธิอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

(๓) เป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริงเดียวกันกับเรื่องที่เคยมีคำวินิจฉัยหรือการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว

(๔) เป็นเรื่องของผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์พ้นจากสภาพการเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษานั้นไปแล้ว

ข้อ ๑๓ ให้ ก.อ.ร. จำหน่ายอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ตายก่อนการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๒) ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ถอนอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้น

(๓) ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามมติ ก.อ.ร.

ข้อ ๑๔ ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร. โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.ร. ภายในระยะเวลาอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ ถ้ากรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้น มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

เมื่อประธาน ก.อ.ร. ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ร. ทราบก่อนเริ่มพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ เพื่อพิจารณาว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ กรรมการ ก.อ.ร. ซึ่งมีกรณีตามวรรคหนึ่ง อาจถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ เว้นแต่การถอนตัวนั้น จะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ก.อ.ร. อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาขอให้กรรมการ ก.อ.ร. เข้าร่วมประชุมต่อไปได้

กรณีที่กรรมการ ก.อ.ร. มิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ เห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบ และไม่ให้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งมิให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ หรือถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้ว แม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้านแล้ว

ข้อ ๑๕ ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็น ก.อ.ร. อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ก.อ.ร. ขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบสำนวนอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา แล้วเสนอต่อ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของ ก.อ.ร. หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจาก ก.อ.ร.

คณะอนุกรรมการ ก.อ.ร. ตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ใน ก.อ.ร. คนหนึ่งเป็นประธาน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.ร. คนหนึ่งเป็นอนุกรรมการ และอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์สองคน ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงานหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่พิจารณาตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็น การตรวจสอบ กลับกรองสำนวนอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ ให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน เป็นกรรมการและเลขานุการ

การคัดค้านอนุกรรมการ ก.อ.ร. ตามวรรคสอง ให้นำข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้รับผิดชอบสำนวน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ ก.อ.ร. เกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๗ เมื่อสำนักงาน ได้รับเอกสารตามข้อ ๑๑ จากสถาบันอุดมศึกษาครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน สรุปสำนวนเสนอต่อ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับเอกสาร

ข้อ ๑๘ การนับระยะเวลาการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ให้นับตั้งแต่วันที่สำนักงาน ได้รับเอกสารตามข้อ ๑๑ จากสถาบันอุดมศึกษาครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๑๙ คำวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๒) ชื่อคู่กรณีในการอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๓) สรุปคำอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และคำขอของผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๔) สรุปคำแก้คำอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

(๕) ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

(๖) คำแนะนำแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีในการอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ร. ที่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์นั้น ถ้าผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยด้วย

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นเรื่องร้องทุกข์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาและสภาสถาบันอุดมศึกษามีได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันและผู้ร้องทุกข์ได้เสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ให้นำข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษามีสิทธิอุทธรณ์ผลการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ โดยให้ยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๘ และต้องเป็นประเด็นที่ได้กล่าวมาแล้วในชั้นการพิจารณาของสภาสถาบันอุดมศึกษา

กรณีที ก.อ.ร. เห็นว่าหนังสืออุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ที่ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่งนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ เลขานุการ ก.อ.ร. มีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ มิได้ปฏิบัติตามก็ให้ ก.อ.ร. มีมติไม่รับอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์นั้น

กรณีอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ หากกรณี มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ก.อ.ร. มีอำนาจรับอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว ไว้พิจารณาได้

ข้อ ๒๒ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. ให้พิจารณาจากผลการ พิจารณาวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์นั้น และให้ ก.อ.ร. มีอำนาจ ดังนี้

(๑) ให้สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

(๒) ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาส่งผู้แทนมาให้ถ้อยคำเป็นพยานหรือชี้แจงข้อเท็จจริง

(๓) เรียกให้บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษามาให้ถ้อยคำเป็นพยานหรือชี้แจงข้อเท็จจริงและ จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตามที่ ก.อ.ร. เห็นสมควร

ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาเพิ่มเติมตามข้อ (๑) (๒) และ (๓) อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. มีหนังสือแจ้งผู้นั้นให้ทราบ ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในเวลาที่ ก.อ.ร. กำหนด

ส่วนที่ ๒

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาและสภาสถาบันอุดมศึกษา มิได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวัน ผู้นั้นมีสิทธิเสนอ เรื่องร้องทุกข์นั้นต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ โดยให้ยื่นหรือส่งภายใน กำหนดเวลาตามข้อ ๘

ข้อ ๒๔ ให้ ก.อ.ร. แจ้งให้สภาสถาบันอุดมศึกษาชี้แจงเหตุแห่งความล่าช้าและเร่งพิจารณา เรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จและรายงานให้ ก.อ.ร. ทราบเพื่อประกอบการพิจารณาภายในสามสิบวัน หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาที่ ก.อ.ร. กำหนดไว้ ตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันอุดมศึกษารายงานข้อเท็จจริงการพิจารณาพร้อมทั้งจัดส่งเรื่องร้องทุกข์และ สำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.อ.ร. ภายในสามวันทำการนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว และให้สถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นกับ ก.อ.ร. ด้วย

ข้อเท็จจริงรวมถึงพยานหลักฐานที่สภาสถาบันอุดมศึกษาใช้ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ถือเสมือนเป็นสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. แต่ทั้งนี้ เป็นดุลพินิจของ ก.อ.ร. ที่จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานหรือให้มีการสอบสวนใหม่ก็ได้

ข้อ ๒๕ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. ให้นำข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

คำวินิจฉัย ก.อ.ร. และมติ ก.อ.ร.

ข้อ ๒๖ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้มีคำวินิจฉัยหรือมติ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือยกคำร้องทุกข์แล้วแต่กรณี

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยหรือมติสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาแก้ไข เพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่น เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรม หรือสมควรเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือผู้ร้องทุกข์ ให้มีคำวินิจฉัยหรือมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๒๗ เมื่อ ก.อ.ร. ได้มีคำวินิจฉัยหรือมติ ตามข้อ ๒๖ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งคำวินิจฉัยหรือมติให้ผู้อุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือและแจ้งให้อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว

เมื่อ ก.อ.ร. มีคำวินิจฉัยหรือมติตามข้อ ๒๖ (๒) และ (๓) ให้อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาผู้เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์เรื่องร้องทุกข์หรือการร้องทุกข์ ดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยหรือมติจากเลขานุการ ก.อ.ร. และเมื่อได้ออกคำสั่งหรือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยหรือมติแล้ว ให้แจ้ง ก.อ.ร. ทราบภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ ก.อ.ร. มีมติตามข้อ ๒๒ หรือข้อ ๒๕ แล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งมติให้สถาบันอุดมศึกษาทราบโดยเร็ว และให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติจากเลขานุการ ก.อ.ร. และเมื่อได้มีการดำเนินการตามมติเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังเลขานุการ ก.อ.ร. โดยเร็ว

ข้อ ๒๙ เมื่อสถาบันอุดมศึกษา ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยหรือมติจาก ก.อ.ร. แล้ว ให้สถาบันอุดมศึกษา ปฏิบัติหรือดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยหรือมติดังกล่าวภายในเวลา ที่ ก.อ.ร. กำหนด

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษามีเหตุขัดข้องหรือมีเหตุอื่นอันมีอาจกล่าวอ้างได้ ให้สถาบันอุดมศึกษา ทหารือมายัง ก.อ.ร. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยหรือมติจาก ก.อ.ร.

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ศาสตราจารย์พิเศษธงทอง จันทรางศุ

ประธาน ก.อ.ร.